

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709482288/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Fra hver en Kant bængstet hun fornemmer
 I uheldsvangre Toner Sorgens Sang,
 Der meer og meer veemodig hende stemmer,
 Imens den Dag og Nat for Øret klang.
 Lig Flodens Dæmning, som med Møje tæmmer
 Den sterke Vandstrøm i dens Bølgegang,
 Saa holder hendes Haab nu knap tilbage
 Det fulde Gjennembrud af bitter Klage. —

En Uge gaaer — endnu den samme Længsel
 Med Frygt og Sorg behersker hendes Aand;
 Hun sidder som en eenlig Fugl i Fængsel,
 Og vandrer, Pangen lig, i tunge Baand.
 Hvo frigjør hendes Sjæl for al dens Trængsel?
 Hvo løser Lænken vel med kjærlig Haand?
 Ei han, som ene kan — han sender Ikke
 Sin Trøst i Ord, sin Kjærlighed i Blikke.

Dog — Sygdom fængsler nu maaskee hans Fod?
 Begjærlig griber Tvivlen dette Anker,
 Et Billed sig fornyer i hendes Tanker,
 Igjen hun seer ham badet i sit Blod.
 Da stiger hendes Angst med hendes Mod,
 Da voxer Frygten medens Hjertet banker:
 Hun sender strax til Byen en Stafet
 Med tusind Hilsner, gjemt' i en Billet.

Snart Budet er tilbage og fortæller:
 Den unge Greve havde han ei seet,
 Men vel hans Moder og et Par Mamseller,
 Som Brevet havde læst og derpaa teet.
 Ham Grevens Moder derpaa havde hø'et
 Det Svar at bringe, som han frygtsom melder:
 Hvert Baand, hvorpaa Dione Haabet bygger,
 Rev hun, som Brevet selv, i tusind Stykker.

Dione skjælver, dog kom intet Ord
 Der over Læben; ingen Taarer trille
 Fra hendes Øie, der sig sænked stille,
 Som dødt og ndslukt, mod den dunkle Jord.
 Medet dog bævende hun sammen foer,
 Og som hver Dæmning brast for Sorgens Kilde,
 Gi'er i det qualte Suk nu hendes Bryst
 Den stumme Sorg, den tause Smerte Røst.